

RETTEEN I RANDERS DOM

afsagt den 22. januar 2018

Sag BS-849/2016-RAN

Advokat [A]
(advokat [D])

mod

Advokatnævnet
(advokat [E])

Denne afgørelse er truffet af dommer Astrid Lohmann Knudsen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 5. december 2016. Sagen drejer sig om klage over Advokatnævnets kendelse af 7. november 2016.

Sagsøgeren, Advokat [A], har fremsat følgende påstande:

Advokatnævnets afgørelse af 7. november 2016 ophæves.

Subsidiært: Advokatnævnets afgørelse ændres, således at sagsøger ikke ikendes nogen sanktion.

Mere subsidiært: Advokatnævnets afgørelse ændres, således at sagsøger ikendes en mindre bøde end kr. 40.000,00.

Sagsøgte, Advokatnævnet, har fremsat påstand om, at sagsøgtes kendelse af den 7. november 2016 stadfæstes.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Af Advokatnævnet kendelse fremgår:

"

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokat [A] har forklaret, at det på mødet den 14. marts 2016 om aftenen blev undersøgt, om der var sket betaling i henhold til fristen i [X] brev af 29. februar 2016.

Nævnet lægger på den baggrund til grund, at inkassoskrivelsen af 14. marts 2016 blev fremsendt på baggrund af brevet af 29. februar 2016. Af brevet af 29. februar 2016 fremgik, at sagen ville blive indbragt for boligretten, hvis der ikke blev betalt senest den 14. marts 2016, og at en indbringelse med stor sandsynlighed ville påføre [Y] betydelige yderligere omkostninger.

Af § 3 i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling fremgår følgende:

"Har fordringshaveren anmodet en anden om at inddrive fordringen på sine vegne, kan fordringshaveren kræve betaling af skyldneren for det hermed forbundne rimelige salærkrav. Dette gælder dog kun, hvis der forinden er sendt en rykker-skrivelse til skyldneren med angivelse af at manglende betaling inden en frist på mindst 10 dage fra afsendelsen af rykkerskrivelsen vil kunne medføre, at der oplægges yderligere inddrivelsesomkostninger, og det i øvrigt har været relevant at anmode den pågældende inkassator om at inddrive fordringen.

Stk. 2. Det i stk. 1, l. pkt. nævnte betalingskrav kan ikke overstige det beløb, som er fastsat i bekendtgørelsen bilag 1. Dette gælder dog ikke, hvis fordringshavers rimelige og relevante omkostninger faktisk overstiger dette beløb. 2. pkt. finder ikke anvendelse i forhold til en aftale som nævnt i rentelovens § 7, stk. 1."

Bestemmelsen stk. 2, 2. og 3. pkt., blev indsat ved ændringsbekendtgørelse nr. 105 af 31. januar 2013.

Bestemmelsen vedrører de krav, der skal være opfyldt, hvis en kreditor skal pålægge skyldner inkassoomkostninger (inkassosalær).

Allerede fordi der ikke, da advokat [A] fremsendte e-mailen af 14. marts 2016 med krav om betaling af bl.a. inkassoomkostninger, var sendt en rykkerskrivelse, hvoraf det fremgik, at der ville påløbe yderligere inddrivelsesomkostninger, hvis der ikke blev betalt indenfor betalingsfristen, findes inkassoomkostningerne at være opkrævet med urette. Hertil kommer, at det fremgik af [X] brev af 29. februar 2016 til [Y], at hun skulle betale senest den 14. marts 2016. Det er ubestridt, at indbetalingen - uanset at den først indgik på modtagerens konto den 15. marts 2016 - faktisk blev foretaget den 14. marts 2016, hvorfor der ikke den 14. marts 2016 om aftenen var grundlag for at kræve inkassoomkostninger. Det bemærkes i den forbindelse, at [X] selv havde formuleret betalingsfristen, og at han havde lagt vægt på tidspunktet for indbetalingen - og ikke på tidspunktet for modtagelsen af beløbet.

Med hensyn til størrelsen af inkassoomkostningerne fremgår det i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2012 som ændret ved bekendtgørelse nr. 423 af 28. maj 2009, at der ved udenretlig fremmedinkasso af fordringer på 10.001-25.000 kr. maksimal kan opkræves inkassoomkostninger på 1.450 kr. ekskl. moms.

Af § 3, stk. 2, 2. pkt. fremgår som anført ovenfor, at beløbet i bekendtgørelsens bilag kan fraviges, hvis fordringshaver faktisk har haft omkostninger, der er højere end dette beløb, og hvis omkostningerne vurderes at være rimelige og relevante. Nævnet finder, at det forhold, at advokat [A]s salær i forbindelse med mødet den 14. marts 2016 overstiger beløbet på 1.450 kr. ekskl. moms ikke i sig selv kan berettige til opkrævning af inkassoomkostninger, der overstiger bekendtgørelsens maksimalbeløb.

Advokat [A] findes på den baggrund at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved i e-mailen af 14. marts 2016 at opkræve inkassoomkostninger, selvom betingelserne i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2012 med senere ændringer ikke var opfyldt, herunder ved at opkræve et inkassosalær, der oversteg det maksimalbeløb, der følger af bekendtgørelsen.

Klagepunkt 3

Advokat [A] opkrævede ved e-mailen af 14. marts 2016 procesrente for perioden 1. august 2015 til 31. marts 2016, hvilket i henhold til hans e-mail svarede til perioden fra de enkelte ydelsers erlæggelse og indtil tilbagebetalingen.

Advokatnævnet kan ikke tage stilling til, om beregningen af procesrente er korrekt, idet nævnet ikke er bekendt med tidspunktet for betalingen af de enkelte forbrugsydelse.

Nævnet har heller ikke fået forelagt huslejenævnets kendelse af 13. januar 2016, hvorfor nævnet ikke er bekendt med, om beregningen af procesrente er omtalt heri.

Nævnet finder imidlertid under hensyn til, at betalingsfristen var fastsat til den 14. marts 2016, at allerede det forhold, at advokat [A] ved e-mail af 14. marts 2016 opkrævede procesrente beregnet frem til den 31. marts 2016, udgør en tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Klagepunkt 4

Advokat [A] findes ikke at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved selve det forhold, at han ikke umiddelbart reagerede på [Y]s henvendelser af 15. og 16. marts 2016. Nævnet lægger i den forbindelse også vægt på, at [Y] den 18. marts 2016 indgav klage til Advokatnævnet over advokat [A]s adfærd, og på at det fremgik af skriftvekslingen i forbindelse med klagesagen, hvordan advokat [A] forholdt sig til restkravet.

Advokat [A] frifindes derfor i relation til dette klagepunkt.

Klagepunkt 5

Der var, da advokat [A] fremsendte e-mailen af 26. maj 2016, hvorved han opkrævede inkassoomkostninger for så vidt angik rentekravet, ikke fremsendt en rykkerskrivelse, der angik det pågældende rentekrav.

Advokat [A] findes på, den baggrund at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved i e-mailen af 26. maj 2016 at opkræve inkassoomkostninger i relation til kravet om procesrente, idet betingelserne i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2012 med senere ændringer ikke var opfyldt.

Advokatnævnet finder på baggrund af det anførte vedrørende klagepunkt 1-3 og 5, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokat [A] er ved nævnets kendelse af 21. maj 2008 pålagt en bøde på 20.000 kr.

Sagen blev indbragt for retten, der nedsatte bøden til 10.000 kr. Efterfølgende er advokat [A] ved nævnets kendelse af 30. januar 2013 pålagt en bøde på 20.000 kr., ved kendelse af 28. maj 2014 tildelt en irettesættelse, ved kendelse af 27. januar 2016 pålagt en bøde på 40.000 kr. og ved kendelse af 23. juni 2016 en bøde på 60.000 kr. Kendelserne af 27. januar og 23. juni 2016 er af advokat [A] indbragt for retten, hvorfor disse sanktioner ikke tillægges betydning ved fastsættelse af sanktionen i nærværende sag.

Advokatnævnet pålægger herefter i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat [A] en bøde på 40.000 kr.

Advokat [A] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [A] pålægges en bøde til statskassen på 40.000 kr."

Forklaringer

Advokat [A] har forklaret, at Huslejenævnet den 13. januar 2016 pålagde udlejer, [Y], at fremlægge regnskaber vedrørende vand og el. Den 9. februar 2016 fremsendte advokat [B] de som bilag 4 fremlagte regnskaber for perioden 2013-2015. Regnskaberne viste, at [X] vedrørende både el og vand i samtlige regnskabsår havde et tilgodehavende hos udlejeren. [X] opgjorde i skrivelse af 29. februar 2016 sit krav til 18.202,14 kr., og det fremgår at manglende betaling vil medføre, at [X] indbringer sagen for boligretten. [X] henvendte sig på hans kontor den 14. marts 2016, da [X] havde konstateret, at udlejer ikke havde betalt inden for den fastsatte frist. Mødet fandt sted om aftenen og [X] medbragte brevet af 29. februar 2016 og anmodede om, at kravet blev taget til inkasso. Han brugte 1-1½ time på mødet. Inkassosalæret blev beregnet ved hjælp af [...]. Inkassoskrivelsen blev samme aften fremsendt til udlejer.

Hvis udlejeren havde udsendt regnskaberne rettidigt, ville [X] løbende haft krav på renter af forfaldne tilgodehavender. I inkassoskrivelsen er der imidlertid alene beregnet renter fra fraflytningsdagen. Da betalingsfristen i henhold til hans inkassoskrivelse var den 28. marts 2016 beregnede han renter til den 31. marts 2016. Dette medfører imidlertid samlet set ikke, at udlejer er afkrævet for meget i rente.

Udlejer betalte ikke renter og inkassoomkostningerne. I skrivelse af 26. maj 2016 frafaldt han de oprindelige inkassoomkostninger, men krævede inkassoomkost-

ninger i relation til rentekravet, da der i skrivelsen af 14. marts 2016 var krævet betaling af disse inden 10 dage.

Parternes synspunkter

Advokat [A] har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

at det følger af Grundlovens § 63, at udlejer af egen drift er pligtig til at opfylde en Huslejenævnsafgørelse og når ikke andet er angivet i afgørelsen er udlejer pligtig til at opfylde afgørelsen straks den modtages.

at [X] af egen drift fremsendte påkravsskrivelse til [Y] den 29. februar 2016, hvori fremgik følgende:

*"Det kan hermed meddeles, at den af advokatfirmaet [C] udarbejdede forbrugsopgøre/se kan godkendes.
I forlængelse af huslejenævnets afgørelse bedes du betale kr. 18.202,14, som er det beløb, der samlet fremgår af forbrugsregnskaberne, som for meget indbetalt aconto. Beløbet bedes indbetalt senest den 14. marts 2016 på konto: [...].
Dersom du ikke efterkommer kravet, ser jeg mig desværre - og meget mod min vilje - efter samråd med advokat [A] nødsaget til at indbringe sagen for boligretten, hvilket med stor sandsynlighed vil påføre dig betydelig ekstra omkostninger."*

I den forbindelse gøres det således gældende,

at påkravsskrivelse således overholdte betingelserne i inkassolovens § 10, idet påkravsskrivelsen indeholder oplysninger, som er nødvendige for skyldnerens bedømmelse af fordringen, jf. stk. 2, samt frist på 10 dage inden for hvilken fordringen kan indfries, uden at der foretages foranstaltninger, hvorved der påføres yderligere omkostninger, jf. stk. 3, og

at det skyldige beløb ikke var modtaget på [X] konto inden for bankernes åbningstid på den sidste betalingsdag i henhold til rykkerskrivelse af 29. februar 2016. [Y]s betaling af hovedstolen var således først synlig og tilgængelig på [X] konto den efterfølgende dag - tirsdag den 15. marts 2016 - og ikke på den sidste betalingsdag, som var mandag den 14. marts 2016, hvorfor fordringen måtte fremmes som en inkassosag.

Yderligere gøres det gældende,

- at der i forlængelse af [X]' påkravsskrivelse, er fremsendt en inkassoskrivelse af 26. maj 2016, hvoraf fremgår at [Y] har betalt hovedstolen, dog eksisterer fortsat et krav på tilbagebetaling af rentebeløbet. I den forbindelse understreges, at [Y] alene har bestridt renteberegningen og inkassosalæret. Det er således ubestridt at [Y] er pligtig til at betale de påløbne renter, og
- at renteberegningen er foretaget efter rentelovens regler, og inkassosalæret er opkrævet med hjemmel i inkassoloven. Inkassosalæret er således berettiget, idet [X]' påkravsskrivelse danner fundament for inkassoskrivelsen. Påkravsskrivelsen udgør med andre ord skrivelsen, som opfylder bekendtgørelsens § 3, stk. 1, og
- at hovedstolen forrentes fra betalingstidspunkterne efter BRL § 17, stk. 3, 1. pkt., og T:BB2009.538V, hvorfor [X] således havde krav på betaling af hovedstolen med forretning fra de enkelte ydelsers erlæggelse og indtil indfrielse af det skyldige beløb.

..."

Advokatnævnet har i sit påstandsdokument anført følgende:

"...

Til støtte for den nedlagte påstand gør jeg gældende,

- at det er en betingelse for at opkræve inkassoomkostninger, at der forinden til debitor har været afsendt rykkerskrivelse med angivelse af, at manglende betaling inden for en frist på mindst 10 dage vil kunne medføre, at der pålægges yderligere inddrivelsesomkostninger,
- at det har påhvilet sagsøgeren at fremsende en sådan skrivelse eller at sikre, at en sådan skrivelse havde været fremsendt,
- at § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om udenretlige inddrivelsesomkostninger indeholder en ufravigelig, objektiv betingelse om, hvad der skal iagttages for, at debitor kan pålægges inddrivelsesomkostninger,
- at brevet af 29/2 2016 (bilag 2) fra sagsøgerens klient til debitor ikke opfyldte de nævnte krav, idet oplysningen om indbringelse af sagen for boligretten

med risiko for omkostninger for debitor ikke gør det ud for den krævede rykkerskrivelse,

at der - også - i mail af den 26/5 2016 (bilag B) er pålagt inkassosalær inkl. moms, uden at der forinden har været fremsendt behørig rykkerskrivelse, og

at opkrævning af inkassoomkostninger i de to henvendelser til debitor udgør overtrædelse af god advokatskik.

Jeg gør videre gældende,

at det i bilag A opkrævede inkassosalær oversteg maksimalbeløbet,

at det ikke ses påvist, at der var afholdt rimelige og relevante omkostninger, som kunne berettige opkrævning af et højere beløb end maksimalbeløbet, og

at sagsøgeren ved at opkræve beløbet som anført i bilag A har tilsidesat god advokatskik.

Jeg gør sluttelig gældende,

at klageren foretog rettidig indbetaling i henhold til bilag 2,

at der på baggrund af den skete indbetaling ikke var grundlag for at kræve rente frem til den 31/3 2016, og

at sagsøgeren ved at foretage renteberegningen har tilsidesat god advokatskik.

Det bemærkes, at sagsøgte ikke har taget stilling til, om beregningen af procesrente var korrekt foretaget, og at spørgsmålet om, hvorvidt klageren var pligtig til at betale de opgjorte renter, ikke skal pådømmes under sagen.

Sanktionen er passende fastsat. Jeg gør herved gældende,

at det er fast antaget i nævns- og retspraksis, at der er gentagelsesvirkning knyttet til sagsøgtes afgørelser,

at sagsøgeren har forset sig mod god advokatskik flere gange,

at der ikke foreligger formildende omstændigheder, og

at sagsøgtes fastsættelse af størrelsen af bøden derfor bør stadfæstes.

...”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Uanset, at advokat [A]s klients krav udsprang af en afgørelse truffet af Huslejenævnet, var det en betingelse for at opkræve inkassoomkostninger, at der forinden til udlejeren havde været afsendt rykkerskrivelse med angivelse af, at manglende betaling inden for en frist på mindst 10 dage ville kunne medføre, at der pålagdes yderligere inddrivelsesomkostninger. Det er endvidere en betingelse for at kunne kræve inkassoomkostninger, at der ikke er sket betaling før fristens udløb. Ingen af disse betingelser var opfyldt, da advokat [A] fremsendte sin e-mail af 14. marts 2016, idet advokat [A]s klients skrivelse af 29. februar 2016 ikke opfylder inkassolovens krav til en rykkerskrivelse, og da udlejeren inden for den i skrivelsen fastsatte frist havde indbetalt beløbet til den anviste konto. Advokat [A] har ikke godtgjort, at dette var rimeligt og relevant opkrævet inkassoomkostninger, der overstiger det fastsatte maksimale beløb.

Advokat [A] findes på den baggrund at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved i e-mailen af 14. marts 2016 at opkræve inkassoomkostninger, selvom betingelserne i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2012 med senere ændringer ikke var opfyldt, og ved at opkræve et inkassosalær, der oversteg det maksimalbeløb, der følger af bekendtgørelsen.

Under hensyn til, at betalingsfristen var fastsat til den 14. marts 2016, udgør det forhold, at advokat [A] ved e-mail af 14. marts 2016 opkrævede procesrente beregnet frem til den 31. marts 2016, tillige en tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Det er i den sammenhæng uden betydning, at renter som anført af advokat [A] kunne være krævet fra et tidligere tidspunkt end lejemålets ophør.

Advokat [A] havde forud for fremsendelsen af e-mailen af 26. maj 2016, hvori han opkrævede inkassoomkostninger for så vidt angik rentekravet, ikke fremsendt en rykkerskrivelse, der angik det pågældende rentekrav. Betingelserne i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2012 med senere ændringer var således ikke opfyldt og advokat [A] findes herved på ny at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Da sagsøgeren i 2008, 2013 og 2015 er pålagt sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik, findes bøden at være passende fastsat.

Sagsøgte kendelse af 7. november 2016 stadfæstes derfor.

Efter sagens udfald skal sagsøgeren betale sagsomkostninger til sagsøgte. Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 15.000 kr. Sagsøgte har oplyst at være momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Advokatnævnets afgørelse af 7. november 2016 stadfæstes.

Advokat [A] skal inden 14 dage i sagsomkostninger betale 15.000 kr. til Advokatnævnet. Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

København, den 7. november 2016

**Sagsnr. 2016 - 1056/HCH
6. advokatkreds**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [bynavn].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede], der repræsenterede hendes tidligere lejer, har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med en sag om tilbagebetaling af for meget erlagte forbrugsydelse.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 18. marts 2016 og er efterfølgende udvidet ved klage modtaget den 13. juni 2016.

Sagsfremstilling:

[Klager] havde udlejet en lejlighed til [X]. Der verserede en sag ved huslejenævnet, hvilket mundede ud i en afgørelse af 13. januar 2016, hvorefter [klager] skulle tilbagebetale for meget erlagte forbrugsydelse.

[Klager] fremlagde forbrugsregnskab, som [X] godkendte. Samtidig skrev [X] i et brev af 29. februar 2016 til [klager], at hun skulle indbetale 18.202,14 kr. senest den 14. marts 2016. Hvis kravet ikke blev efterkommet, ville sagen blive indbragt for boligretten.

[Klager] indbetalte beløbet den 14. marts 2016.

Ved e-mail af 14. marts 2016 kl. 19.26 skrev [indklagede] bl.a. følgende til [klager]:

”[X] har rettet henvendelse til undertegnede i anledning af, at han trods påkrav overfor dig ikke har modtaget sit tilgodehavende for meget erlagte forbrugsydelse jfr. Huslejenævnsafgørelse af 13.1.2016, hvor du pålægges at fremlægge forbrugsregnskab vedrørende vand og el senest 4 uger senere.

Forbrugsregnskabet viser jf. skrivelse af 9.2.2016 fra advokatfa. [A], at [X] har kr. 18.202,14 tilgode hos dig tillagt sædvanlig procesrente fra de enkelte lejedydelsers erlæggelse og indtil betaling sker jf. rykkerskrivelse af 29.2.2016 fra [X] til dig.

Det bemærkes, at der ikke indenfor den frist der fremgår LL § 98, stk. 2, er fremsat krav efter [X]’ fraflytning pr. 31.7.2015 fra lejemålet [adresse].”

Kravet var opgjort således, at [klager] skulle betale hovedstol på 18.202,14 kr. tillagt procesrenter fra 1. august 2015 til 31. marts 2016 på 970,78 kr. Hertil kom inkassosalær på 2.450 kr. inkl. moms, i alt 21.622,92 kr. Det fremgik, at beløbet skulle indbetales senest 14 dage fra datoen på brevet, idet sagen ellers uden yderligere varsel ville blive indbragt for retten.

[Klager] svarede ved e-mail samme aften kl. 20.17, at [X] havde bedt hende om at indbetale 18.302,14 kr. i for meget indbetalt a conto el og vand senest den 14. marts 2016, og at pengene var overført via netbank samme morgen.

Ved e-mail af 15. marts 2016 til [indklagede] fremsendte [klager] dokumentation for overførslen af beløbet på 18.202,14 kr., idet hun samtidig spurgte: *”Hvordan og hvorledes med forskelsbeløbet?”*

[Indklagede]s sekretær svarede ved e-mail af 16. marts 2016, at forskelsbeløbet udgjordes af påløbne renter og inddrivelsesomkostninger, og hun henviste til opgørelsen i e-mailen af 14. marts 2016. Senere den 16. marts 2016 spurgte [klager] på ny, hvad der skulle ske med forskelsbeløbet, hvilket [indklagede] ikke svarede på.

Ved e-mail af 18. marts 2016 klagede [klager] til Advokatnævnet over [indklagede], og klagesagen blev herefter skriftvekslet.

Ved e-mail af 26. maj 2016 til [klager] meddelte [indklagede], at man frafaldt det tidligere opkrævede inkassosalær. Man fastholdt dog kravet på procesrenter, der nu var opgjort til

1.240,69 kr., og pålagde samtidig inkassosalær på 750 kr. inkl. moms. Det samlede resterende krav udgjorde således 2.010,39 kr.

[Klager] udvidede ved e-mail af 13. juni 2016 sin klage over [indklagede], og der blev foretaget videre skriftveksling.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klagepunkt 1 og 2

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved i e-mailen af 14. marts 2016 at opkræve inkassoomkostninger, selvom kravene i § 3 i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling ikke var opfyldt.

[Klager] har i den forbindelse anført, at der ikke var givet et betalingsvarsel i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelse, at det ikke var relevant at iværksætte inddrivelsen, da betalingsfristen endnu ikke var overskredet, ligesom hun i øvrigt havde betalt inden for fristen, og at inkassoomkostningerne oversteg det maksimale beløb fastsat i bilaget til ovennævnte bekendtgørelse. [klager] har særligt i relation til inkassoomkostningernes størrelse gjort gældende, at det efter Justitsministeriets betænkning nr. 1535/2012 ikke i sig selv var tilstrækkeligt til at opkræve højere inkassoomkostninger end fastsat i bekendtgørelsen, at salæret for bistand i forbindelse med fremmedinkasso er højere end bekendtgørelsens maksimalbeløb.

Klagepunkt 3

[Klager] har desuden påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved i e-mailen af 14. marts 2016 at beregne procesrente for perioden 1. august 2015 til 31. marts 2016. [Klager] har i den forbindelse anført, at det fremgår af rentelovens § 3, stk. 2, at der alene skal betales rente, når der er gået 30 dage fra den dag, da fordringshaveren har afsendt eller fremsendt anmodning om betaling, hvilket konkret vil sige 30 dage fra den 29. februar 2016. [Klager] har desuden anført, at der kun er hjemmel til at opkræve renter for perioden frem til betaling sker, hvorfor der ikke kunne opkræves procesrente for perioden frem til 31. marts 2016, når betalingen skete den 14. marts 2016.

Klagepunkt 4

[Klager] har endvidere påstået, at [indklagede] groft har tilsidesat god advokatskik ved at forholde sig passivt efter den 15. marts 2016, hvor hun fremsendte dokumentation for, at kravet var indfriet, hvorefter hun flere gange spurgte til forskelsbeløbet. [Klager] har i den forbindelse anført, at der var risiko for, at hun blev efterladt i den tro, at forskelsbeløbet fortsat skulle betales.

Klagepunkt 5

[Klager] har endelig påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved også i e-mailen af 26. maj 2016 at opkræve et inkassosalær, idet der ikke forinden var sendt en påkravsskrivelse med varsel i henhold til § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. anført følgende:

Klagepunkt 1 og 2

[Indklagede] har anført, at opkrævningen af inkassoomkostninger var berettiget. [Indklagede] har dog oplyst, at man har valgt at frafalde kravet om inkassoomkostninger i brevet af 14. marts 2016 og i stedet har fremsendt den nye inkassoskrivelse af 25. maj 2016.

[Indklagede] har påpeget, at det var [X] – og ikke [indklagede] – der fremsendte brevet af 29. februar 2016 til [Klager], hvorfor det ikke kan projekteres over på [indklagede], hvis betingelserne i inkassolovens § 10 ikke blev opfyldt. [Indklagede] har samtidig anført, at betingelserne i den nævnte bestemmelse faktisk var opfyldt i brevet af 29. februar 2016.

[Indklagede] har desuden påpeget, at [klager] betalte hovedstolen den 14. marts 2016 velvidende, at betalingen først ville være synlig den efterfølgende dag, og at hun ikke havde betalt [X'] krav på renter. [Indklagede] har i den forbindelse oplyst, at han på et møde med [X] den 14. marts 2016 om aftenen undersøgte, om [klager] havde betalt fordringen, hvilket hun ifølge netbank ikke havde.

Om inkassoomkostningernes størrelse har [indklagede] anført, at inkassoomkostninger ved krav på 10.001-25.000 kr. udgør 1.450 kr. ekskl. moms efter § 3 i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juni 2002 som ændret ved bekendtgørelse nr. 423 af 28. maj 2009.

Det fremgår imidlertid af bekendtgørelsens § 3, stk. 2, at grænsen for inkassoomkostninger ikke finder anvendelse, hvis fordringshaverens rimelige og relevante omkostninger faktisk overstiger beløbet fastsat i bekendtgørelsen, og der er tale om et forhold omfattet af rentelovens § 7, stk. 1. Mødet den 14. marts 2016 kostede salær for en time, hvilket udgør 2.450 kr. ekskl. moms, og de faktiske omkostninger udgjorde derfor dette beløb, der overstiger maksimalbeløbet i bekendtgørelsen.

Klagepunkt 3

[Indklagede] har anført, at det følger af rentelovens § 3, stk. 1, at [X] var berettiget til tilbagebetaling med procesrente fra forfaldstidspunkterne. [Indklagede] bestrider således [klagers] fortolkning af renteloven.

Klagepunkt 4 og 5

[Indklagede] har anført, at [klager] ikke havde betalt hans klients krav på renter af hovedstolen inden for fristen, hvorfor der fortsat eksisterede en fordring efter den 15. marts 2016, således at det var berettiget at opkræve både procesrente og inkassoomkostninger.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

[Indklagede]s har forklaret, at det på mødet den 14. marts 2016 om aftenen blev undersøgt, om der var sket betaling i henhold til fristen i [X'] brev af 29. februar 2016. Nævnet lægger på den baggrund til grund, at inkassoskrivelsen af 14. marts 2016 blev fremsendt på baggrund af brevet af 29. februar 2016. Af brevet af 29. februar 2016 fremgik, at sagen ville blive indbragt for

boligretten, hvis der ikke blev betalt senest den 14. marts 2016, og at en indbringelse med stor sandsynlighed ville påføre [klager] betydelige yderligere omkostninger.

Af § 3 i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2002 om udenretlige inddrivelsesomkostninger i anledning af forsinket betaling fremgår følgende:

”Har fordringshaveren anmodet en anden om at inddrive fordringen på sine vegne, kan fordringshaveren kræve betaling af skyldneren for det hermed forbundne rimelige salærkrav. Dette gælder dog kun, hvis der forinden er sendt en rykkerskrivelse til skyldneren med angivelse af, at manglende betaling inden en frist på mindst 10 dage fra afsendelsen af rykkerskrivelsen vil kunne medføre, at der oplægges yderligere inddrivelsesomkostninger, og det i øvrigt har været relevant at anmode den pågældende inkassator om at inddrive fordringen.

Stk. 2. Det i stk. 1, 1. pkt. nævnte betalingskrav kan ikke overstige det beløb, som er fastsat i bekendtgørelsen bilag 1. Dette gælder dog ikke, hvis fordringshavers rimelige og relevant omkostninger faktisk overstiger dette beløb. 2. pkt. finder ikke anvendelse i forhold til en aftale som nævnt i rentelovens § 7, stk. 1.”

Bestemmelsen stk. 2, 2. og 3. pkt., blev indsat ved ændringsbekendtgørelse nr. 105 af 31. januar 2013.

Bestemmelsen vedrører de krav, der skal være opfyldt, hvis en kreditor skal pålægge skyldner inkassoomkostninger (inkassosalær).

Allerede fordi der ikke, da [indklagede]s fremsendte e-mailen af 14. marts 2016 med krav om betaling af bl.a. inkassoomkostninger, var sendt en rykkerskrivelse, hvoraf det fremgik, at der ville påløbe yderligere inddrivelsesomkostninger, hvis der ikke blev betalt indenfor betalingsfristen, findes inkassoomkostningerne at være opkrævet med urette.

Hertil kommer, at det fremgik af [X]’s brev af 29. februar 2016 til [klager], at hun skulle betale ”senest den 14. marts 2016”. Det er ubestridt, at indbetalingen – uanset at den først indgik på modtagerens konto den 15. marts 2016 – faktisk blev foretaget den 14. marts 2016, hvorfor der ikke den 14. marts 2016 om aftenen var grundlag for at kræve inkassoomkostninger. Det bemærkes i den forbindelse, at [X] selv havde formuleret betalingsfristen, og at han havde lagt vægt på tidspunktet for indbetalingen – og ikke på tidspunktet for modtagelsen af beløbet.

Med hensyn til størrelsen af inkassoomkostningerne fremgår det i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2012 som ændret ved bekendtgørelse nr. 423 af 28. maj 2009, at der ved udenretlig fremmedinkasso af fordringer på 10.001-25.000 kr. maksimal kan opkræves inkassoomkostninger på 1.450 kr. ekskl. moms.

Af § 3, stk. 2, 2. pkt. fremgår som anført ovenfor, at beløbet i bekendtgørelsens bilag kan fraviges, hvis fordringshaver faktisk har haft omkostninger, der er højere end dette beløb, og hvis omkostningerne vurderes at være rimelige og relevante. Nævnet finder, at det forhold, at [indklagede]s salær i forbindelse med mødet den 14. marts 2016 overstiger beløbet på 1.450 kr. ekskl. moms ikke i sig selv kan berettige til opkrævning af inkassoomkostninger, der overstiger bekendtgørelsens maksimalbeløb.

[Indklagede] findes på den baggrund at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved i e-mailen af 14. marts 2016 at opkræve inkassoomkostninger, selvom betingelserne i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2012 med senere ændringer ikke var opfyldt, herunder ved at opkræve et inkassosalær, der oversteg det maksimalbeløb, der følger af bekendtgørelsen.

Klagepunkt 3

[Indklagede] opkrævede ved e-mailen af 14. marts 2016 procesrente for perioden 1. august 2015 til 31. marts 2016, hvilket i henhold til hans e-mail svarede til perioden fra de enkelte ydelsers erlæggelse og indtil tilbagebetalingen.

Advokatnævnet kan ikke tage stilling til, om beregningen af procesrente er korrekt, idet nævnet ikke er bekendt med tidspunktet for betalingen af de enkelte forbrugsydelser. Nævnet har heller ikke fået forelagt huslejenævnets kendelse af 13. januar 2016, hvorfor nævnet ikke er bekendt med, om beregningen af procesrente er omtalt heri.

Nævnet finder imidlertid under hensyn til, at betalingsfristen var fastsat til den 14. marts 2016, at allerede det forhold, at [indklagede] ved e-mailen af 14. marts 2016 opkrævede procesrente beregnet frem til den 31. marts 2016, udgør en tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Klagepunkt 4

[Indklagede] findes ikke at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved selve det forhold, at han ikke umiddelbart reagerede på [klagers] henvendelser af 15. og 16. marts 2016. Nævnet lægger i den forbindelse også vægt på, at [klager] den 18. marts 2016 indgav klage til Advokatnævnet over [indklagede]s adfærd, og på at det fremgik af skriftvekslingen i forbindelse med klagesagen, hvordan [indklagede] forholdt sig til restkravet.

[Indklagede] frifindes derfor i relation til dette klagepunkt.

Klagepunkt 5

Der var, da [indklagede] fremsendte e-mailen af 26. maj 2016, hvorved han opkrævede inkassoomkostninger for så vidt angik rentekravet, ikke fremsendt en rykkerskrivelse, der angik det pågældende rentekrav.

[Indklagede] findes på den baggrund at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved i e-mailen af 26. maj 2016 at opkræve inkassoomkostninger i relation til kravet om procesrente, idet betingelserne i bekendtgørelse nr. 601 af 12. juli 2012 med senere ændringer ikke var opfyldt.

...

Advokatnævnet finder på baggrund af det anførte vedrørende klagepunkt 1-3 og 5, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

[Indklagede] er ved nævnets kendelse af 21. maj 2008 pålagt en bøde på 20.000 kr. Sagen blev indbragt for retten, der nedsatte bøden til 10.000 kr. Efterfølgende er [indklagede] ved nævnets kendelse af 30. januar 2013 pålagt en bøde på 20.000 kr., ved kendelse af 28. maj 2014 tildelt en irettesættelse, ved kendelse af 27. januar 2016 pålagt en bøde på 40.000 kr. og ved kendelse af 23. juni 2016 en bøde på 60.000 kr. Kendelserne af 27. januar og 23. juni 2016 er af [indklagede] indbragt for retten, hvorfor disse sanktioner ikke tillægges betydning ved fastsættelse af sanktionen i nærværende sag.

Advokatnævnet pålægger herefter i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 40.00 kr. kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 40.000 kr.

På nævnets vegne

Mikael Sjöberg